

Sociaal-economische barometer 2010 (17.11.10)

De ABVV-publicatie ‘Sociaal-economische Barometer 2010’ maakt de balans op van ons sociaal model. Aan de hand van enkele cijfers geeft het ABVV in zijn eerste ‘Sociaal-economische Barometer 2010’ onze visie op de economie en de samenleving. Aldus een bericht van de vakbond.

We doen dit aan de vooravond van de bekendmaking van het rapport van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB), dat traditioneel de start geeft voor het federaal loonoverleg tussen de Belgische vakbonden en werkgeversfederaties. We willen immers, los van het CRB-rapport dat de neerslag is van een consensus en een compromis tussen sociale gesprekspartners, wijzen op een aantal evoluties die geen deel uitmaken van het CRB-verslag. Deze trends bepalen evengoed de context waarin we zullen moeten onderhandelen en discussiëren met de politieke wereld.

De sociale barometer die wij samen met DULBEA, het Departement Toegepaste Economie van de ULB, hebben uitgewerkt, toonde al aan dat ons sociaal model barsten vertoont.

Laten we dus deze cijfers bekijken en een akkoord vinden over een nieuw groeimodel dat welvaart, innovatie en sociale rechtvaardigheid combineert.

Belangrijkste vaststellingen:

Armoede en ongelijkheid

De ongelijkheid neemt al 30 jaar toe, maar dankzij ons sociaal model doen we het niet slecht in verhouding tot de andere Europese landen. Bij het voorkomen van armoede speelt de sociale zekerheid een essentiële rol.

Werk biedt geen volledige bescherming tegen armoede: 20 tot 25% van de armen heeft een baan, er zijn zo'n 4,3% "working poor" (arme werknemers), d.w.z. werknemers met een loon lager dan 899 euro/maand.

Lonen

Sinds het begin van de jaren '80, daalt het loonaandeel in het bruto binnenlands product (BBP), in België en in heel Europa. Dankzij ons systeem van automatische indexering konden onze lonen beter weerstand bieden.

We kunnen niet spreken over een "ontsporing" van de lonen. Onze lonen blijven binnen het gemiddelde van onze buurlanden.

De loonkloof bij de maandlonen tussen vrouwen en mannen loopt op tot 23%.

Het loon van een topmanager = 18 x het gemiddeld loon van een werknemer!

Voor de topmanagers werd de loonmatiging op het basisloon gecompenseerd door bonussen die vandaag opnieuw het niveau van vóór de crisis bereiken.

De lonen uit de privésector worden gedeeltelijk door de gemeenschap betaald onder de vorm van fiscale subsidies, verlagingen van sociale bijdragen, werkgelegenheidsmaatregelen.

Inkomens

De kloof tussen hoge en lage inkomens vergroot.

Werkgelegenheid

De werkgelegenheid neemt toe maar de kwaliteit van de banen gaat achteruit (de preciaire banen nemen toe). De evolutie van de lonen vernietigt dus geen banen, niettemin blijft de werkloosheid in ons land hoog.

Economie

Een zeer hoge productiviteit per werknemer (hoger dan in de buurlanden) wordt afgestraft door de zwakke innovatiegraad en het gebrek aan vormingsinspanningen van de ondernemingen.

Het aandeel van de personeelskosten in de productiekosten van de industrie is in ons land veel lager dan in de buurlanden en in Europa.

De Belgische industrie is een grotere energieverbruiker dan die in de buurlanden. Bij ons bedragen de energiekosten 8% in de totale productiekost.

Sociale zekerheid in België

Ontoereikende vervangingsinkomens: in vergelijking met de buurlanden hebben wij de laagste pensioenen, 31% van de werklozen leeft onder de armoedegrens.

Ons gezondheidssysteem is van hoge kwaliteit maar is ook duur voor de patiënt.

Klimaat, energie en ongelijkheid

De ongelijke toegang tot belastingverminderingen voor energiebesparende maatregelen is overduidelijk: vooral de rijkste gezinnen maken er gebruik van. Het gaat dus in feite om fiscale stimulansen voor diegenen die ze niet nodig hebben.

Het volledige document kunt u downloaden via onderstaande link

Links

[Sociaal Economische Barometer](#)

.